I forbindelse med en at Jacobs fængslinger oplyses det, at han havde tre brødre, og at ingen af dem var straffet.

6 - 1864 – Jens Sørensen (1837-1922)

Nr. i ansøgerlisten	120
Navn (som oplyst i ansøgningen)	Jens Sørensen Stjer
Fødselsdato og år	21.09.1837
Stilling v/ansøgning	træskomager
Bopæl v/ansøgning (1876)	Høver
Tjent ved afdeling	6. infanteriregiment, 2. bataillon
Kompagni, eskadron eller batteri	4. kompani
Nummer	325
Deltaget i perioden	indkaldt 1. november 1863, permitteret 14. august 1864
Menig eller befalingsmand	menig
Såret?	nej
På lazaret?	Harritsgaard ved Bogense
Taget til fange?	nej
Pension eller invalideforsørgelse	nej
Medlem af De danske Våbenbrødres Selskab?	nej

Jens Sørensen blev født den 21. september 1837 i Stjær. Forældrene var husmand Søren Christensen og Kirsten Jensdatter. Her voksede Jens op. Da han var 15 år gammel kom han til Mesing for at tjene et par år. Derefter til Jaungyde, og i 1856 kom han tilbage til Stjær. I 1860 tjente han i Høver. Han er sikkert kommet derfra til krigstjeneste, og hvor han tog ophold efter hjemsendelsen, ved vi ikke. I april 1873 boede han i Mundelstrup, da han underskrev skødet på husmandsstedet på Høver Mark, hvor han bosatte sig. I oktober samme år blev han gift i Dover kirke med Johanne Marie Rasmussen fra Hemstok. De boede på matr. 20b, nuværende adresse Ryvej 130. Jens var også tækkemand. De fik 3 døtre, hvoraf den ældste døde i en ung alder.
Jens døde den 8. maj 1922 på Høver Mark. Johanne blev i huset, men døde 3 år efter, i 1925, og da arvede de to ugifte døtre Ellen og Rasmine huset. Rasmine boede der allerede, mens forældrene levede, og blev boende. De solgte først huset i 1964.

<u>Følgende er skrevet af Jørgen Bækgaard og bragt i Storring-Stjær kirkeblad:</u>
Jens blev indkaldt til aftjening af værnepligt på Gottorp slotskaserne i Slesvig i 1863. I begyndelsen af januar 1864 arbejdede 6. regiment på at udbedre Dannevirke-skanserne for at gøre dem klar til prøjsernes angreb. Om aftenen den 5. februar 1864 blev 6. regiment kaldt tilbage fra skanserne i al stilhed og påbegyndte i nattens mulm og mørke den lange march tilbage til Dybbøl. Tilbageturen, der tog godt og vel to døgn, var hård. Marchen startede kl. 8 om aftenen og blev ved til henad kl. 5 næste dags eftermiddag, hvor de kom til Flensborg. Det var vinter med hård frost og sne, og der var ikke meget mad at få. Indkvarteringen foregik i lader og lignende. Da de kom til Sønderborg, var det næsten umuligt at finde et logi og slet ingen mad. Efterhånden kom der dog mere orden på tingene, og regimentet fandt indkvartering lidt udenfor byen. Dette varede til den 13. februar, hvor de blev beordret ud i Dybbøl skanserne. Her blev de i 4 dage, indtil de blev afløst og kom ind på Als i 4 dage, og sådan blev det ved indtil den 18. april, hvor den danske hær måtte retirere for overmagten.
6. regiment var i den forstand heldige, idet de var på skanserne den 15. og blev afløst den 17. april. De slap således for de hårde kampe den 18. april, hvor det hele blev smadret af prøjsernes store afsluttende angreb på Dybbøls skanser.
Den 29. juni tog fjenden Als og 6. regiment kom fra Kegnæs til Fåborg på kanonbåde, som blev slæbt af dampartilleriskibet Rolf Krake. Det er så her på Fyn, at Jens er blevet syg og indlagt på lazarettet i Bogense. Hvad han

har fejlet, ved vi ikke, men det er et faktum, at langt de fleste tab under krig sker på grund af sygdom, der skyldes de barske fysiske og psykiske omstændigheder og ringe sanitære forhold. Jens overlevede dog og levede mange år derefter, indtil han døde den 8. maj 1922, 84 år gammel.

Gravstedet på Storring kirkegård. Stenen foran er over døtrene Rasmine og Ellen, som døde henholdsvis 1970 og 1971. De kaldtes "Tækkesøstrene", fordi faderen var tækkemand.

"Jens Sørensen Tækkemand, Høver", blev fotograferet i 1910. Det ses af fotograf Niels Jensens arkiv. Fotografen har været Niels Jeppesens hustru Mariane eller evt. Morten Rasmussen. Desværre findes glaspladen ikke. Ej heller fotoet.